

УДК 341.1

DOI <https://doi.org/10.32782/npnuola.v34.2024.13>*О. О. Сурілова*

ТРИО АСОЦІАЦІЇ НА ШЛЯХУ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Постановка проблеми. Початок ХХІ століття ознаменувався подіями, які становлять загрозу існуванню людства в межах сучасного цивілізаційного розвитку, заснованому на гуманістичних демократичних цінностях. У світі посилюється безпекова нестабільність, зростає кількість воєнних конфліктів, в які втягується все більше країн в різних регіонах Земної кулі. Триває агресія РФ проти нашої країни. Світове співтовариство, незважаючи на всі спроби, все ще не спромоглося знайти механізми припинення конфлікту. Європейські народи об'єднують свої зусилля з надання воєнної, політичної, фінансової, гуманітарної допомоги нашій державі. Зокрема, Європейський Союз підтримав євроінтеграційні прагнення України, надавши їй статус кандидата на вступ до ЄС. Разом з Україною ще дві держави регіону – Молдова та Грузія підтвердили бажання вступити до ЄС та отримали статус кандидатів, що свідчить про високу оцінку з боку ЄС роботи, проведеної цими державами з провадження в суспільне життя високих демократичних європейських стандартів. На сьогодні ці три країни пов'язані спільною метою та разом йдуть до набуття повноправного членства в Європейському Союзі. Запорукою успіху є створення науково – теоретичного підґрунтя подальшого розвитку інтеграції до ЄС країн – партнерок: України, Молдови та Грузії.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Робота базується на доробку таких фахівців, як О. Близняк; А. Шараськін; О.С. Кваша; А.В. Синякова; Д.Т. Сухіашвілі; В.С. Біловол; Н. Стецюк; І.І. Жовква та ін. Визнаючи їх роль у дослідженні правових підвалин євроінтеграції цих країн, зазначимо, що вони не розглядали питання у контексті єдності трьох країн, не виділяли механізми співробітництва тріо асоціації у досягненні спільної мети – вступу до ЄС.

Метою статті є простеження генези правових механізмів співробітництва України, Молдови, Грузії з ЄС та між собою з метою отримання повноправного членства в Європейському Союзі.

Виклад основного матеріалу Наприкінці ХХ сторіччя на світовій мапі внаслідок розвалу Радянського Союзу з'явилися молоді незалежні держави – Україна, Молдова Грузія, перед якими постало питання цивілізаційного вибору та шляхів подальшого розвитку. Ці три країни мають багато

спільного в історичному, політичному, культурному аспектах та виявили схильність до європейської цивілізації та європейських демократичних цінностей. Україна, Молдова Грузія заявили про свої євроінтеграційні прагнення та бачення свого майбутнього у європейській сім'ї народів у складі Європейського Союзу. Вступ до Європейського Союзу розглядається як гарантія стабільності, миру, та територіальної цілісності. Підтримка Європейського Союзу є також гарантією проведення успішних реформ з метою досягнення відповідності копенгагенським критеріям членства у ЄС.

Зв'язок трьох народів розвивався протягом віків. Всі вони існували в умовах колоніального поневолення з боку московії та набули незалежності у 1991р. Вони підтвердили свій демократичний вибір, виступивши проти узурпації влади та встановлення диктатури під час революції троянд в Грузії, помаранчевої революції та революції гідності в Україні, Твіттер – революції в Молдові. Вони стикнулись з воєнною агресією з боку рф, під час якої зазнали окупації частини території, людських та економічних втрат¹. В цих трьох країнах продовжує існувати потужне проросійське лобі, яке всіма силами при підтримці рф намагається загальмувати поступ до Європейського Союзу. Ситуація ускладнюється тим, що Європейський Союз знаходиться у кризовому становищі, коли посилюються європесимістичні настрої, а окремі країни – члени розхитують єдність ЄС зсередини. В цих умовах і ЄС розраховує на підтримку з боку України, Молдови, Грузії. Їх євроінтеграційні прагнення та рішучість у досягненні цілі наочно демонструють економічну, політичну, воєнну, технологічну могутність Європейського Союзу, життєздатність його політики. Вступ їх до Європейського Союзу здатний посилити позиції ЄС у регіоні, його вплив на геополітичну ситуацію у світі.

Процес євроінтеграції України, Молдови Грузії почався майже 30 років тому підписанням угод про партнерство та співробітництво з Європейським Союзом кожною з трьох країни та поглиблювався з часом.

Цілями такого партнерства були забезпечення політичного діалогу між Сторонами; сприяння розвитку торгівлі, і гармонійних економічних відносин між Сторонами та сталому розвитку; створення основ взаємовигідного економічного, соціального, фінансового, цивільного, науково-технічного та культурного співробітництва; підтримка зусиль України по зміцненню демократії і розвитку її економіки та завершенню переходу до ринкової економіки.

У 2003 р. з метою сприяння демократії та стабільності була ініційована Європейська політика сусідства, яка визначила пріоритети співпраці з 16 країнами сусідами ЄС та охоплювала країни Середземномор'я, Східної Європи та Кавказького регіону. Двостороннє співробітництво з більшістю країн-сусідів оформлювалося спільними документами що укладалися між країною-партнером, ЄС та його державами-членами та встановлювали політичні та економічні пріоритети співпраці.

Пріоритети були адаптовані до особливостей та еволюції регіонів. Крім належного управління, демократії, верховенства права та прав людини,

¹ Молдова – 1992 р.; Грузія – 2008 р.р.; Україна з 2014 р. до сьогоднішнього дня.

було визначено три такі пріоритети як: 1) економічний розвиток та стабільність; 2) безпека 3) міграція та мобільність. Кожен з них охоплював низку секторів співпраці [1]. На основі спільних документів були укладені багаторічні індикативні програми, що визначали стратегії співробітництва на період 2021–2027 рр. [2]. Вони конкретизували пріоритети співпраці та перетворили спільні з країнами-партнерами пріоритети в конкретні проекти для підтримки геополітичного порядку денного, а також реалізації цілей сталого розвитку ООН і подолання глобальних наслідків агресії Росії проти України.

Була створена група підтримки України (SGUA – Support Group for Ukraine), яка є координаційним центром Європейської Комісії щодо реформ на протязі перехідного періоду. SGUA тісно співпрацює з Європейською службою зовнішніх відносин та Представництвом ЄС в Україні. Підтримка ЄС відіграє важливу роль у просуванні ключових реформ, спрямованих на поглиблення інтеграції до ЄС на тлі військової агресії з боку РФ та пов'язаних з нею порушень прав людини, соціальних, економічних, екологічних викликів та негарездів на окупованих територіях.

Європейська політика сусідства сприяла політичним та економічним реформам в країнах ініціативи та створила передумови переходу співробітництва на новий рівень [3].

З метою реалізації Європейської політики сусідства були розроблені Плани дій на заміну двосторонніх угод. Плани визначали механізми співробітництва. Прогрес, досягнутий таким чином сприяв узгодженню довгострокових цілей для подальшого розвитку.

Безумовно політика сусідства сприяла посиленню співпраці ЄС з країнами сусідства, однак не можна погодитися з Т. Сидоруком в тому, що Європейська політика сусідства була розроблена ЄС спеціально для того, щоб задіяти певні важелі передвступного процесу [4]. В той час сама ідея вступу до ЄС в Україні, Молдові, Грузії тільки почала формуватися. Про практичні кроки з набуття членства не йшлося через те, що більшість населення цих країн не сприймало позитивно цю ідею. Щодо інших країн, що підтримали цю ініціативу, вони на сучасному етапі не відповідають умовам та критеріям вступу до ЄС та не намагаються ініціювати цей процес².

Крім двостороннього співробітництва, ЄС також підтримує регіональне співробітництво, зокрема регіональне південне та регіональне східне співробітництво. Регіональне співробітництво базується на конкретних регіональних стратегіях, таких як Східне партнерство та новий порядок денний для Середземномор'я. Стратегічні пріоритети регіонального співробітництва додатково викладені в регіональних багаторічних індикативних програмах. Регіональне співробітництво доповнює національні програми допомоги, вирішує регіональні проблеми, сприяє співпраці між партнерами.

Важливим кроком на шляху вироблення механізмів співпраці стало впровадження у травні 2009 р. Празьким установчим самітом ініціативи Східного партнерства, спрямованої на посилення співпраці на східному

² На сьогодні про євроінтеграційні прагнення заявила Армения, але про практичні кроки поки не йдеться.

фланзі політики сусідства, зокрема з Україною, Молдовою та Грузією. Передбачений новий рівень співпраці та конкретизована мета – забезпечення безпекової та політичної стабільності в регіоні, підвищення рівня добробуту населення та економічного зростання, розвиток культурного обміну та співробітництва у правоохоронній сфері.

ЄПС була переглянута в 2011 та у 2015 р.р. 18 листопада 2015 р. було опубліковано Спільне повідомлення, в якому після публічних консультацій із залученням країн-партнерів, міжнародних організацій, соціальних партнерів, громадянського суспільства та наукової громадськості було викладено основні напрямки перегляду ЄПС [5]. Метою нової політики стали стабілізація регіону в політичному, економічному та безпековому аспектах на основі диференцьованого підходу, врахування інтересів кожної з країн та посилення відповідальності країн-партнерів і держав-членів.

Щодо України були визначені пріоритети – співробітництво в енергетичній, транспортній, міграційній галузях, в сферах охорони довкілля та перешкоджання нелегальному обігу зброї.

Результатом впровадження ЄПС стало перетворення сусідніх країн з джерела небезпеки й бідності на стабільні демократичні держави, що на нашу думку, має сприяти подальшому підтриманню безпеки на континенті, сталому розвитку та процвітанню як країн-партнерок, так і самого ЄС.

Протягом 2021–2027 років ЄС здійснюватиме реалізацію ЄПС через Інструмент сусідства, розвитку та міжнародного співробітництва (NDICI – Глобальна Європа), загальний обсяг асигнувань для якої встановлено у розмірі 79,462 млрд євро.

Двостороннє співробітництво з більшістю країн-сусідів оформлюється спільними документами (пріоритети партнерства, програми асоціації чи еквівалентні). Вони укладаються між країною-партнером, ЄС та його державами-членами, встановлюючи політичні та економічні пріоритети співпраці.

Багаторічні індикативні програми є стратегічними документами на період 2021–27 років. Вони встановлюють пріоритети співпраці і можуть бути укладені лише після прийняття спільних документів. Якщо спільні документи не створені з країною-партнером, співпраця базується на щорічних спеціальних заходах. Крім того, сусідні країни мають право брати участь у програмах ЄС, таких як Erasmus+, відповідно до Регламенту NDICI-GE [10].

Паралельно із участю України, Молдови, Грузії в ЄПС розвивалися відносини асоціації цих країн з Європейським Союзом. У 2014 р. вони підписали угоди про асоціацію з ЄС та державами членами, які підвели євроінтеграцію цих країн на новий поглиблений рівень та позитивно позначилися на політичній, економічній, соціальній ситуації в цих країнах та регіоні в цілому. Угоди зобов'язували Україну, Молдову Грузію провести низку реформ в економічній, політичній, судовій, законодавчій, фінансовій сферах з метою наближення до стандартів ЄС [6].

Значна увага в Угодах про асоціацію приділяється торгівельній політиці. Поглиблені та всеосяжні зони вільної торгівлі були створені в в період з червня 2014 р. до січня 2016 р. Вони зобов'язують взаємно відкривати

ринки товарів і послуг. Європейська комісія та представництва ЄС у Республіці Молдова, Грузії та Україні відіграють активну роль у забезпеченні безперервного впровадження митними службами обох країн цього нового режиму торгівлі та адаптації свого законодавства та процедур відповідно.

При спільності цілей, є відмінності змісту цих угод з кожною з трьох країн. В Україні питання інтеграції до ЄС координує профільний віце-прем'єр – міністр, в Молдові та Грузії – міністерство закордонних справ. У грузинському та українському парламентах створені комітети з питань європейської інтеграції, тоді як у парламенті Молдови існує лише комітет зовнішньої політики і ЄС. Роль відповідних парламентських комітетів у законотворчості суттєво відрізняється, але у всіх трьох випадках їхні висновки щодо законопроектів не є обов'язковими. Існують також важливі нюанси у складі двосторонніх платформ громадянського суспільства, створених у рамках угод про асоціацію, як із боку трьох країн, так і з боку ЄС [7].

Спільне повідомлення про «Політику Східного партнерства після 2020 року – Посилення стійкості – Східне партнерство, яке діє для всіх», прийняте 18.03.2020 р., окреслює довгострокові політичні цілі для майбутньої співпраці з партнерами зі Східного сусідства [8]. У ньому намічені механізми вирішення спільних викликів та співпраці ЄС з країнами-партнерами в різних сферах політики з метою посилення стійкості, сприяння сталому розвитку та надання конкретних переваг людям.

15.12.2021 Єврокомісія прийняла Регіональну багаторічну індикативну програму підтримки країн Східного партнерства на період 2021–2027р.р., якою визначено такі регіональні пріоритети: стійкий розвиток та інтегрування економіки; підзвітні установи, верховенство права та безпека; екологічна та кліматична стійкість; стійка цифрова трансформація; стійкий розвиток [9].

Східне партнерство є спільною ініціативою Європейського Союзу, його держав-членів та країн-партнерів – Грузії, Республіки Молдова та України. Східне партнерство є стратегічним і амбіційним партнерством, яке базується на спільних цінностях і правилах, взаємних інтересах і зобов'язаннях, а також на спільній власності та відповідальності. Воно спрямоване на зміцнення та поглиблення політичних та економічних відносин між ЄС, його державами-членами та країнами-партнерами та допомагає їм у досягненні екологічної та цифрової трансформації. Воно підтримує досягнення цілей глобальної політики, включаючи Паризьку угоду про зміну клімату та Порядок денний ООН на період до 2030 року та його цілі сталого розвитку. Воно сприяє досягненню загальної мети підвищення стабільності, процвітання та стійкості сусідів ЄС, як зазначено в Глобальній стратегії зовнішньої політики та політики безпеки Європейського Союзу та огляді Європейської політики сусідства, та відображає всі відповідні флагманські стратегії, прийняті Комісією [11].

Корективи були внесені у політику східного партнерства 25.33.2022 р. у відповідь на агресію РФ проти України з метою надання всієї необхідної допомоги та захисту постраждалим громадянам країн Східного партнерства та третіх країн [12]. Для того, щоб забезпечити реалізацію Документу

дій щодо підтримки захисту, транзиту репатріації та реінтеграції, передбачена допомога повинна відповідати умовам, процедурам та встановленим ст. 215 ДФЄС обмежувальним заходам. Внесок Союзу на реалізацію заходу на 2022 р. становив 15 000 000 євро.

В рішенні констатується, що після повномасштабного вторгнення російської федерації в Україну 24 лютого 2022 р. міграційні рухи з України в сусідні країни зростають щодня. На Молдову, яка має спільний кордон з Україною безпосередньо вплинув конфлікт в Україні. Потрібна швидка реакція, підтримка ефективного управління кордонами та міграцією в контексті спричиненого конфліктом масового переміщення в Молдові та в інших країнах. Громадянам Східного партнерства та громадянам третіх країн, які постраждали від конфлікту в Україні, надана підтримка з метою забезпечення ефективної та гідної першочергової обробки українських громадян і громадян третіх країн відповідно до міжнародно прийнятих гуманітарних норм, стандартів управління кордонами, а також безпечної та гідної добровільної репатріації та реінтеграції вразливих громадян третіх країн у країни їхнього походження. Заходи узгоджуються з Порядком денним сталого розвитку до 2030 року, де йдеться про «право мігрантів повертатися до країни свого громадянства» та зобов'язання держав забезпечувати повну повагу до прав людини та гуманне ставлення до мігрантів незалежно від міграційного статусу біженців і переміщених осіб.

Україна, Молдова та Грузія мають спільне бачення подальшого розвитку відносин з Європейським Союзом та впевнено рухаються у бік набуття повноправного членства, поглиблюючи двостороннє співробітництво між собою. Тисячі громадян Грузії стали на захист України у складі Грузинського легіону. Молдова та Грузія надають громадянам України, які опинилися у скрутному становищі в результаті збройної агресії РФ, прихисток та допомогу.

І надалі три країни висловили бажання спільно просуватися до набуття повноправного членства в ЄС та створили з цією метою у 2021 р. Тріо асоціації [13]. У меморандумі наголошено на посиленій співпраці та діалозі між країнами партнерками та ЄС та узгодженій роботі з імплементації Угод про асоціацію.

Європейський Союз підтримав їхній намір, оскільки всі три країни відповідають вимогам ст. 49 Договору про Європейський Союз – повністю розділяють європейські цінності та належать до європейської цивілізації.

Невдовзі країни тріо отримали статус кандидата на вступ до ЄС. Однак цей статус не є остаточним. Єврокомісія сформулювала низку вимог до всіх трьох країн щодо проведення ґрунтовних реформ. Якщо країни тріо будуть зволікати з виконанням цих вимог, Європейський Союз може скасувати статус кандидата. Цей статус надає нові можливості та посилену підтримку з боку ЄС трьом країнам на шляху демократичних та економічних перетворень.

Щодо вимог ЄС, які стосуються певних напрямів (блоків) то деякі з них є спільними для всіх трьох країн, деякі стосуються тільки певних країн. Україна маж впровадити 7 блоків вимог; Молдова – 9 блоків; Грузія – 12 [14].

Так, проведення судової реформи передбачено для всіх країн тріо, але вимоги є диференцьованими, оскільки враховують ситуацію, що склалася в кожній з них. Україна має продовжити судову реформу з акцентом на реформу Конституційного суду. Щодо Молдови вимоги вміщують більш суттєві положення – завершити основні кроки комплексної реформи системи правосуддя в усіх інституціях системи правосуддя та прокуратури через ефективне використання демократичного нагляду, зокрема, заповнити всі вакантні посади магістратури Вищої ради та її спеціалізованих органів. Грузія має здійснити комплексну та ефективну судову реформу на виконання рекомендацій Венеціанської комісії, зокрема всеохоплюючу реформу Вищої ради юстиції та прокуратури, шляхом забезпечення прозорого та інклюзивного процесу.

Спільним є блок щодо деолігархізації країн, однак конкретні вимоги для країн різні у відповідності до досягнутих успіхів. Так Україна має зосередитися на виконанні антиолігархічного закону. Молдова – реалізувати зобов'язання щодо «деолігархізації» шляхом усунення надмірного впливу корисливих інтересів на економічне, політичне та суспільне життя. Грузія – забезпечити виконання протиолігархічного закону всіма без всяких виключень.

Низка блоків стосується не всіх країн тріо. Зокрема Грузії необхідно посилити боротьбу з дезінформацією та маніпулюванням іноземною інформацією про ЄС і європейські цінності. Молдові – посилити залучення громадянського суспільства до процесів прийняття рішень на всіх рівнях. Для України важливим є зміна законодавства про нацменшини.

Реформи, необхідні для вступу до ЄС проводять всі три країни, але досягнуті результати неоднакові. Тому, на перший погляд, до остаточного вирішення питання щодо вступу України, Молдови, Грузії до ЄС доцільно адаптувати механізм різношвидкісної інтеграції відповідно ст. 20 ДЕС. Цей механізм був запропонований Лео Тіндемансом, вперше був застосований в межах європейської валютної системи та широко впроваджується в ЄС в сучасності. В трансформованому вигляді він передбачений ініціативою східного партнерства. Політика східного партнерства базується на принципі диференціації. Чим більших успіхів досягла країна у впровадженні реформ, тим на більшу підтримку з боку Європейської Ради та комісії вона може розраховувати згідно з принципом «більше за більше». На вади такого підходу, який може підірвати єдність Європейського Союзу, вказано країнами Вишеградської групи у Бельведерській декларації [15]. ЄС переконливо продемонстрував, що сила полягає в єдності. Так і на шляху до ЄС запорукою успіху є регіональна співпраця країн – кандидатів. Україна, Молдова та Грузія можуть досягти більшого разом за взаємної підтримки.

Ми наголошуємо на тому, що країни тріо мають йти до отримання повноправного членства разом, адже мають багато спільного. Вони мають відпрацьовані механізми співробітництва з ЄС та між собою. Доцільно враховувати досвід одна одної, та у разі необхідності, надавати допомогу одна одній задля впровадження необхідних реформ. Інституції ЄС в свою чергу, здійснюють контроль та моніторинг ситуації та коректують завдання для кожної з країн. Вважаємо, що це є запорукою успіху. Тільки від країн тріо

(України, Молдови, Грузії), від того, наскільки послідовно вони будуть виконувати завдання, поставлені Європейським союзом, наскільки рішучими будуть у слідуванні обраному курсу, а також від їх єдності та взаємної підтримки залежить наскільки швидко їм вдасться впоратися з викликами, виконати завдання та набути статус повноправного члена ЄС.

Література

1. European Neighbourhood Policy (ENP) URL: <https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu/>
2. Neighbourhood, development and international cooperation instrument multi-annual indicative programme (2021–2027) URL: <https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu/document/download/>;
3. Communication from the Commission to the Council and the European Parliament on strengthening the European Neighborhood Policy. – Brussels, 4 European Commission.: URL: http://www.ec.europa.eu/world/enp/pdf/com06_726_en.pdf
4. Сидорук Т. Європейська політика сусідства і процеси реформування у країнах Східної Європи *Політичний менеджмент*. 2010. № 4. С. 160–170. URL: <https://ipiend.gov.ua/wp-content/uploads/2018/08/>
5. Communication from the commission European Neighbourhood Policy strategy paper URL: <https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu/system/files/2019-01/2004>
6. URL: <https://eur-lex.europa.eu/EN/legal-content>
7. Імплементация угод про асоціацію у Грузії, Молдові та Україні: порівняльний огляд 2021. http://neweurope.org.ua/wp-content/uploads/2021/10/edits_02
8. Joint Communication: Eastern Partnership policy beyond 2020: Reinforcing Resilience – an Eastern Partnership that delivers for all URL: <https://www.eeas.europa.eu/eeas/joint-communication>
9. Regional multi-year indicative program of support for the countries of the Eastern Neighborhood for the period 2021-2027 URL: <https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu/system/files>
10. Neighbourhood, development and international cooperation instrument – global europe (NDICI – global europe) URL: <https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu>
11. A global strategy on foreign and security policy for the EU <https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes>
12. Commission implementing decision of 25.3.2022 on the financing of the individual measure in favour of Moldova and other eligible countries in the Eastern Neighbourhood region1 for 2022. URL: <https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu/document>
13. Association Trio: Memorandum of Understanding between the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine, Ministry of Foreign Affairs of Georgia and the Ministry of Foreign Affairs and European Integration of the Republic of Moldova URL: <http://mfa.gov.ua/en/news/association-trio-memorandum>
14. URL: https://commission.europa.eu/index_en
15. URL: <https://www.visegradgroup.eu/>

Анотація

Сурілова О. О. Тріо асоціації на шляху до Європейського Союзу. – Стаття.

У статті розглядається генеза євроінтеграційних прагнень трьох країн – України, Молдови, Грузії від підписання угод про партнерство та співробітництво з Європейськими Співтовариствами та їх державами – членами до набуття статусу кандидатів на вступ до ЄС та початку переговорного процесу. Підкреслюється єдність трьох країн, підвалинами якої є повага до європейських демократичних цінностей та схожість їх цивілізаційного розвитку. Спільність трьох народів підтверджувалася протягом всього їх історичного розвитку, коли вони стикалися зі спільними викликами – знаходилися у стані колоніального поневолення з боку рф, набули незалежності на початку 90-х р.р. XX ст., підтвердили демократичний вибір під час революційних подій, зазнали агресії та окупації частини території з боку рф. Все це обумовило рішучість народів трьох країн слідувати європейській цивілізаційній моделі розвитку та разом йти до набуття повноправного членства в ЄС. Саме вступ до ЄС є запорукою їх сталого розвитку та відновлення територіальної цілісності. Єдність трьох

країн обумовила створення Тріо асоціації – тристороннього формату посиленої співпраці між Україною, Молдовою та Грузією щодо інтеграції до Європейського Союзу. ЄС, який також переживає не найкращі часи, в свою чергу, зацікавлений у підтримці з боку трьох країн, адже їх рішучість є наочною демонстрацією життєздатності ЄС та ефективності його зовнішньої політики. Наголошується на недоречності застосування принципу «більше за більше» щодо країн тріо. Тільки разом, тільки при взаємній підтримці, країни тріо з найбільшою ефективністю можуть здійснювати реформи необхідні для набуття повноправного членства у ЄС.

Ключові слова: євроінтеграція, європейські цінності, статус кандидата на вступ до ЄС, тріо асоціації, вступ України, Молдови, Грузії до ЄС, політика східного партнерства, інструмент сусідства, розвитку та міжнародного співробітництва.

Summary

Surilova O. O. The trio of associations on the way to the European Union. – Article.

The article examines the genesis of the European integration aspirations of three countries – Ukraine, Moldova, Georgia, from the signing of partnership and cooperation agreements with the European Communities and their member states to the acquisition of the status of candidates for EU accession and the beginning of the negotiation process. The unity of the three countries is emphasized, the foundations of which are respect for European democratic values and the similarity of their civilizational development. The commonality of the three peoples was confirmed throughout their historical development, when they faced common challenges – they were in a state of colonial enslavement by the Russian Federation, and gained independence in the early 1990s. 20th century, confirmed the democratic choice during the revolutionary events, were subjected to aggression and occupation of part of the territory by the Russian Federation. All this determined the determination of the peoples of the three countries to follow the European civilizational model of development and to work together towards full membership in the EU. The accession to the EU is the guarantee of their sustainable development and restoration of territorial integrity. The unity of the three countries conditioned the creation of the Trio Association – a tripartite format of enhanced cooperation between Ukraine, Moldova and Georgia regarding integration into the European Union. The EU, which is also going through not the best times, in turn, is interested in the support of the three countries, because their determination is a clear demonstration of the viability of the EU and the effectiveness of its foreign policy. The inappropriateness of applying the «more for more» principle to the countries of the trio is emphasized. Only together, only with mutual support, the countries of the trio can most effectively carry out the reforms necessary for the acquisition of full membership in the EU.

Key words: European integration, European values, the status of a candidate for joining the EU, trio of associations, accession of Ukraine, Moldova, Georgia to the EU, Eastern Partnership policy, instrument of neighborhood, development and international cooperation.